

Súd: Okresný súd Kežmarok  
Spisová značka: 5Csp/54/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416204562  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská  
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8416204562.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: S. Ž., F.S.. X.XX.XXXX, XXX XX P., o zaplatenie 1 298,52 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 663,88 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 663,88 eur od 28.11.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 12.08.2016 v jej úprave písomným podaním doručeným súdu dňa 09.04.2020 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom titulom náhrady škody zaplatenia 1.298,52 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.298,52 eur od 27.04.2008 do zaplatenia.
2. Žalobu dôvodila tak, že na základe zmluvy o úvere č. 7440481 zo dňa 04.03.2008 ako veriteľ poskytla žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 663,88 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 634,67 eur, spolu teda zaplatiť jej 1.298,52 eur, a to v 12 mesačných splátkach po 108,21 eur počnúc 22.03.2008 za podmienok dohodnutých v zmluve o úvere. V zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, jedna tretina poplatku predstavuje dohodnuté úroky, dve tretiny poplatku predstavujú náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere, spolu s administratívou s tým spojenou. Žalovaný neplnil riadne a včas svoj zmluvný záväzok, stratil výhodu splátok, a dňa 27.04.2008 sa celá jej pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou. Dňa 31.08.2008 podala na OR PZ Kežmarok trestné oznámenie na žalovaného pre podozrenie zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko mala podozrenie, že žalovaný zmluvu úvere uzavrel v úmysle úver vôbec nesplácať. Tomuto podozreniu nasvedčovala skutočnosť, že odo dňa uzatvorenia zmluvy o úvere ku dňu podania trestného oznámenia žalovaný nepoukázal na zmluvu žiadnu splátku, a to napriek tomu, že mal finančné prostriedky, čo vyplýva z údajov uvedených v žiadosti o úver, časť „Mesačné príjmy a výdavky“. Má preto za to, že žalovaný už v čase uzatvárania zmluvy o úvere vedel, že nebude úver splácať, čím ju uviedol do omylu a spôsobil jej škodu. Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok č.k. 6T 48/2013-77 zo dňa 01.08.2013 súd uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku ako poškodenú ju odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.09.2013. Žalovaná istina 1.298,52 eur pozostáva z nevrátenej istiny poskytnutého úveru a poplatku dohodnutého v zmluve o úvere.

3. Ako dôkazy v spore žalobkyňa označila a spolu so žalobou predložila listiny: výpis z obchodného registra, rovnopis trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 01.08.2013 č.k. 6T 48/2013-77, zmluvu o úvere a „Všeobecné podmienky poskytnutia úveru“.

4. Uznesením zo dňa 03.10.2016 č.k. 5Csp 54/2016-35 súd vyzval žalovaného podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku na vyjadrenie k žalobe a jej prílohám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Toto uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami sa súdu nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk tak, ako to vyžaduje ust. § 167 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Podľa relácie poštového doručovateľa zo dňa 05.10.2016 žalovaný bol na adrese označenej žalobkyňou v žalobe A. XXXX/XX, XXX XX P., neznámy. Dostupnými lustráciami súd následne zistil, že žalovaný bol prihlásený k trvalému pobytu na adrese A. XXXX/XX, XX XX P., od 05.03.2003 do 17.07.2018. Na tejto adrese sa podľa šetrení policajných orgánov však už cca od roku 2012 nezdržoval. Od 17.07.2018 doposiaľ je žalovaný prihlásený k trvalému pobytu na adrese Mesto P.. Podľa oznámenia rodinných príslušníkov žalovaný sa zdržiava na adrese J. XXX/X,XXX XX H. X, Č. S.. Súd preto postupom podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady(ES)č. 1393/2007 zo dňa 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností vo veciach občianskych a obchodných členskými štátmi požiadal o doručenie žaloby s pripojenými listinami žalovanému na túto adresu v Českej republike Obvodní soud pro Prahu 9. Podľa oznámenia tohto súdu žalovaný si písomnosti súdu na tejto adrese nevyzdvihol. Preto súd postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, a to v dobe od 11.11.2020 do 27.11.2020 a dňom 28.11.2020 považoval žalobu žalovanému za doručeníu. Následne postupom podľa § 116 ods. 3 Civilného sporového poriadku súd opakovane vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám. Podľa oznámenia Obvodního soudu pro Prahu 9, Česká republika opakovane dožiadané o doručenie písomnosti súdu žalovaný si súdne písomnosti opakovane nevyzdvihol. Vchádzajúc z ust. § 112 Civilného sporového poriadku súd dňom vrátenia zásielky súdu považoval výzvu žalovanému za doručeníu.

5. Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. 297 písm. b) Civilného sporového poriadku bez nariadenia pojednávania a dňa 24.08.2021 verejne vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým žalobe sčasti vyhovel tak, ako to vyplýva z výroku tohto písomného vyhotovenia rozsudku. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

6. Žalovaný nepoprel a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o skutočnosti, že žalobkyňa poskytla žalovanému na základe písomnej zmluvy o úvere uzavretej stranami dňa 04.03.2008 peňažné prostriedky vo výške 663,88 eur a že žalovaný sa v zmluve o úvere zaviazal tieto peňažné prostriedky žalobkyňi vrátiť a zaplatiť jej úroky a poplatky vo výške 634,67 eur. Z listiny označenej ako „ZMLUVA O ÚVERE - uzavretá doleuvedeného dňa v zmysle § 497 Obchodného zákonníka medzi:“ vyplýva, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere evidovanú žalobkyňou pod č. 7440481, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 20.000,- Sk (663,88 eur) a žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobkyňi túto sumu zvýšenú o „poplatok“ vo výške 19.120,- Sk (634,67 eur), teda celkovo zaplatiť žalobkyňi 39.120,- Sk (1.298,54 eur), a to v 12 mesačných splátkach po 3.260,- Sk (108,21 eur) počnúc dňom 22.03.2008 (ďalej len „zmluva o úvere“) . Žalovaný v zmluve o úvere o.i. prehlásil, že súhlasí so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy o úvere, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa týchto všeobecných podmienok „poplatok“ predstavuje v jednej tretine úroky a v dvoch tretinách poplatok za vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere.

7. Žalovaný nepoprel ani tvrdenie žalobkyne, že na zmluvu o úvere nezaplatil žiadnu platbu. Táto skutočnosť vyplýva aj z výroku právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok predloženého žalobkyňou spolu so žalobou. Podľa obsahu spisu Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 6T 48/2013 týmto trestným rozkazom zo dňa 31.08.2013 č.k.6T 48/2013-77 žalovaný bol uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 04.03.2008 požiadal spoločnosť POHOTOVOST' s. r. o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, prostredníctvom mandátára spoločnosti, o poskytnutie úveru vo výške 664 eur (20.000,- Sk), k čomu bola spísaná žiadosť o poskytnutie úveru č. 7740537Ž, pri spísaní ktorej nepravdivo uviedol, že je zamestnaný u podnikateľského subjektu Dušan Čonka, IČO: 43644970, so sídlom Výborná 76, okres Kežmarok, s výškou mesačnej mzdy v sume 398 eur (12.000,- Sk), na základe čoho následne dňa 04.03.2008 bola v Kežmarku uzatvorená zmluva o úvere č.7740481 medzi ním ako dlžníkom a spoločnosťou POHOTOVOST' s. r. o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, ako veriteľom, na základe ktorej

bol žalovanému spoločnosťou poskytnutý úver vo výške 664 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal spoločnosti vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 635 eur, teda spolu zaplatiť spoločnosti sumu 1.299 eur, a to v 12 mesačných splátkach po 108 eur počnúc dňom 22.03.2008, pričom žalovaný neuhradil ani jednu splátku, čím spoločnosti svojim konaním spôsobil škodu najmenej vo výške 1.299 eur (39.120,- Sk). Trestným rozkazom súd s poukazom na § 288 ods. 1 Trestného poriadku spoločnosť POHOTOVOSŤ s. r. o., sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.09.2013.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. dňa 04.03.2008 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

13. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

14. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

15. V prejednávanej veci súd považoval za preukázané, že žalovaný dňa 04.03.2008 uzavrel so žalobkyňou zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanému peňažné prostriedky vo výške dohodnutej v zmluve, tzn. vo výške 20.000,- Sk (663,88 eur) a žalovaný sa zaviazal tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť žalobkyni odplatu za poskytnutie úveru vo forme úrokov a poplatkov dohodnutých v zmluve o úvere. Súd zastáva názor, že zmluva o úvere je svojou právnou povahou spotrebiteľskou zmluvou o úvere, upravenou cit. ust. § 497 Obchodného zákonníka a ustanoveniami spotrebiteľského práva, pri uzatváraní ktorej žalovaný mal postavenie spotrebiteľa a žalobkyňa postavenie dodávateľa. Strany netvrdili, a súd vykonaným dokazovaním nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by dôvodne spochybňovali záver, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda nekonal ako spotrebiteľ. Z výpisu z obchodného registra je zrejmé, že žalobkyňa v čase uzatvárania zmluvy o úvere mala v predmete svojej činnosti poskytovanie spotrebiteľských úverov.

16. Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 01.08.2013 sp.zn. 6T 48/2013-77 súd právoplatne rozhodol, že k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy o úvere a poskytnutiu úveru žalovanému vo výške 663,88 eur došlo tak, že žalovaný pri spisovaní žiadosti o poskytnutie úveru č.7740537Ž nepravdivo uviedol, že je zamestnaný u podnikateľského subjektu Dušan Čonka, IČO: 43644970, so sídlom Výborná 76, okres Kežmarok, a že výška jeho príjmu u tohto zamestnávateľa je 398 eur (12.000,- Sk). Žalovaný tak vylákal od žalobkyne úver tým, že ju uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, a tak spôsobil jej škodu. Podľa trestného rozkazu takýmto konaním žalovaný naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona.

17. Podľa cit. ust. § 193 veta tretia Civilného sporového poriadku právoplatným rozhodnutím v trestnom konaní je pre účely občianskoprávneho konania súdu o náhradu škody vždy záväzne

rozhodnuté, aký skutok sa stal a kto ho spáchal. Skutková a právna časť výroku trestného rozhodnutia rieši vždy predovšetkým naplnenie skutkovej podstaty trestného činu alebo prečinu konkrétnym konaním páchatela. Rozsah viazanosti tejto skutkovej a právnej časti výroku trestného rozhodnutia pre občianskoprávne konanie o náhradu škody je daný potom tým, do akej miery sú znaky skutkovej a právnej podstaty trestného činu alebo prečinu súčasne aj okolnosťami významnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody. Skutková a právna podstata výroku trestného rozhodnutia môže riešiť to, či skutkom bola spôsobená škoda a príčinnú súvislosť medzi skutkom páchatela a škodou. Nerieši však spravidla konkrétny rozsah a výšku spôsobenej škody, a to ani vtedy, ak výška škody je v právoplatnom odsudzujúcom trestnom rozhodnutí presne vyčíslená ako kvalifikačný moment trestného činu (malá škoda, väčšia škoda, značná škoda a pod). Súd v občianskoprávnom konaní o náhradu škody preto touto časťou výroku trestného rozhodnutia spravidla nie sú viazané.

18. Súd tak v prejednávanej veci v súlade s ust. § 193 veta tretia Civilného sporového poriadku vychádzal zo skutočnosti, že skutok tak, ako je popísaný v skutkovej vete právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 6T 48/2013-77 zo dňa 01.08.2013 bol spáchaný, že tento skutok spáchal žalovaný, a tiež že žalovaný týmto skutkom spôsobil žalobkyni malú škodu. Pokiaľ ide o konkrétnu výšku škody uvedenú vo výroku trestného rozkazu ako „...škodu vo výške najmenej 1.299 eur (39.120,-Sk)“, súd zastáva názor, že touto časťou výroku trestného rozkazu nie je súd v tomto občianskom súdnom konaní viazaný a otázku výšky spôsobenej škody učinil predmetom dokazovania.

19. Cit. ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje všeobecnú občianskoprávnu zodpovednosť škodcu za škodu, ktorú je možné charakterizovať ako subjektívnu zodpovednosť s predpokladaným zavinením škodcu. To znamená, že dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že škodu spôsobil škodca, existencia škody a jej výška zaťažuje poškodeného. O všeobecnú zodpovednosť za škodu podľa Občianskeho zákonníka pritom ide len vtedy, ak sú súčasne naplnené štyri predpoklady, tzn. vznik škody, protiprávnosť konania, zavinenie škodcu (ktoré je podľa zákona predpokladané) a príčinná súvislosť medzi škodou a protiprávnym konaním škodcu. Bolo preto na žalobkyni, aby ako poškodená preukázala, aká škoda jej v príčinnej súvislosti s protiprávnym trestným konaním žalovaného, za ktoré bol právoplatne odsúdený, vznikla.

20. Podľa cit. ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v zmenšení majetku poškodeného. Skutočná škoda tak predstavuje rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a v hodnote majetku po spôsobení škody. Skutočnú škodu v prejednávanej veci predstavuje istina poskytnutého úveru vo výške 663,88 eur, ktorá ako bolo v konaní preukázané, bola žalobkyňou žalovanému na základe zmluvy o úvere poskytnutá. Táto istina predstavuje peňažné prostriedky, ktoré boli žalovanému reálne poskytnuté, a o ktoré sa majetok žalobkyne ako poškodenej zmenšil. Keďže v konaní nebolo preukázané ani čiastočné vrátenie tejto istiny úveru, súd považoval za dôvodný záver, že žalovaný spôsobil žalobkyni skutočnú škodu vo výške zodpovedajúcej celej výške istiny úveru, tzn. vo výške 663,88 eur, a žalobe v tejto časti vyhovel.

21. Žalobkyňa sa žalobou domáhala na žalovanom zaplata náhrady škody vo výške celkom 1.298,52 eur. Výšku tejto požadovanej náhrady škody dôvodila tak, že suma 1.298,52 eur predstavuje celkovú sumu, ktorú sa žalovaný zaviazal v zmluve o úvere jej zaplatiť a pozostáva z nevrátenej istiny úveru 663,88 eur (20.000,- Sk) a zo sumy 663,88 eur (19.120,- Sk) predstavujúcej úroky za úver a poplatky súvisiace s jeho poskytnutím. Vzhľadom na právoplatné prisúdenie nevrátenej istiny úveru žalobkyni ako náhrady škody v trestnom konaní aj právna povaha úrokov a poplatkov súvisiacich s poskytnutím úveru sa spravuje ustanoveniami o náhrade škody, nakoľko príslušenstvo pohľadávky vždy zdieľa rovnaký právny režim ako pohľadávka samotná. Kým však v prípade nevrátenej istiny úveru ide o skutočnú škodu, v prípade úrokov a poplatkov spojených s poskytnutím úveru sa môže jednať iba o tzv. ušlý zisk. Ušlý zisk predstavuje to, čo poškodenému ušlo. Predstavuje ujmu poškodeného spočívajúcu v tom, že v dôsledku protiprávneho konania škodcu nedôjde k rozmnoženiu jeho majetkových hodnôt, hoci sa tak dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí. Pritom nestačí iba pravdepodobnosť zvýšenia majetku poškodeného a je na poškodenom, aby preukázal okolnosti nasvedčujúce tomu, že k takémuto zisku by skutočne bolo došlo, a že sa nejedná iba o akúsi pravdepodobnosť zvýšenia jej majetku.

22. V danej veci žalovaný zmluvu o úvere uzavrel tak, že žalobkyňu pri uzatváraní zmluvy uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok pre poskytnutie úveru, keď pri spisovaní žiadosti uviedol nepravdivé

údaje o svojom zamestnaní a príjme z neho. Podľa obsahu vyšetrovacieho spisu OR PZ Kežmarok, odboru kriminálnej polície, č. ČVS:ORP- 322/KP-KK-2011, ktorý je súčasťou trestného spisu sp.zn. 6T 48/2013, pri uzatváraní zmluvy o úvere žalovaný predložil žalobkyni písomnú žiadosť o úver obsahujúcu nepravdivé údaje, a to že jeho zamestnávateľom je Dušan Čonka, so sídlom Výborná 76, IČO: 43 644 970, a výška jeho čistej mzdy u tohto zamestnávateľa je 12.000,- Sk (čl. 16 - 17 vyšetrovacieho spisu). Žalobkyni bolo pri uzatváraní zmluvy o úvere predložené tiež potvrdenie zamestnávateľa Dušana Čonku, Výborná 76, IČO: 43 644 970, o tom, že žalovaný je jeho zamestnancom a že jeho čistý mesačný príjem je 12.000,- Sk, opatrené pečiatkou tohto zamestnávateľa a podpisom, ktorého vydanie svedok Dušan Čonka poprel (čl. 23 vyšetrovacieho spisu). V zmluve o úvere sa žalovaný zaviazal žalobkyni zaplatiť spolu celkom 39.120,- Sk (1.298,54 eur) v 12 mesačných splátkach po 3.260,- Sk (108,21 eur) počnúc dňom 22.03.2008. Bolo na žalobkyni, aby existenciu nároku na náhradu škody vo forme ušlého zisku v časti nákladov spojených s poskytnutím úveru (úrokov a poplatkov) vo výške 19.120,- Sk (634,67 eur) preukázala okolnosťami, nasvedčujúcimi tomu, že k takémuto zisku by skutočne bolo došlo, že jej majetok by sa pri predpokladanom pravdepodobnom behu vecí bol o túto sumu zväčšil, a že sa nejedná iba o akúsi pravdepodobnosť zvýšenia jej majetku. Aby teda preukázala, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy o úvere a následne v čase, kedy bolo možné plnenie zo zmluvy vymáhať, mal vôbec príjem alebo finančné prostriedky na platenie dohodnutých splátok (vrátane úrokov a poplatkov), prípadne že jeho majetkové pomery v tomto čase platenie dohodnutých splátok (vrátane úrokov a poplatkov) mu umožňovali, a že vôbec mal úmysel tieto splátky, vrátane úrokov a poplatkov žalobkyni zaplatiť. Takéto okolnosti rozhodujúce pre záver o vzniku nároku na náhradu ušlého zisku v časti nákladov spojených s poskytnutím úveru žalobkyňa v konaní neuviedla a ničím nepreukázala. Naopak, sama v žalobe uviedla, že má za to, že žalovaný už v čase uzatvárania zmluvy o úvere vedel, že úver nebude splácať a zmluvu o úvere uzavrel v úmysle úver nesplácať. Preto súd nárok na zaplatenie škody vo výške prevyšujúcej nevrátenú istinu úveru z dôvodu nepreukázania, že v dôsledku trestného činu žalovaného jej vznikla škoda aj vo forme ušlého zisku vo výške 634,67 eur, nepovažoval za dôvodný a žalobu v tejto časti zamietol.

23. Na podporu svojho záveru v otázke nepreukázania nároku na náhradu škody vo forme ušlého zisku súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR. Napr., podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7MCdo 15/2011 zo dňa 27.09.2012: „...právna povaha nároku žalobcu bola determinovaná už v trestnom konaní, v ktorom došlo k právoplatnému prisúdeniu istiny (ako náhrady škody). So zreteľom na vyššie uvedené, aj právna povaha ďalšieho predmetu konania - úrokov a úrokov z omeškania - ktoré súčasne reprezentujú výšku ušlého zisku žalobcu, sa spravuje ustanoveniami o náhrade škody. Preto pre posúdenie právnej povahy zostávajúcej časti predmetu súdneho konania nebol dôvod vychádzať z iných ustanovení Občianskeho zákonníka, resp. zo skutočnosti, že ide o plnenie zo zmluvy (prípadne o plnenie z bezdôvodného obohatenia a pod.). Totiž, nemožno akceptovať názor, podľa ktorého by sa príslušenstvo pohľadávky posudzovalo podľa iného právneho režimu, než samotná pohľadávka; právny režim pohľadávky sa vzťahuje aj na jej príslušenstvo. Nemožno tiež opomenúť, že predmetná škoda vznikla následkom trestného činu podvodu, v situácii, že žalovaný už pri uzavretí zmluvy o pôžičke nemal v úmysle ju vrátiť. Ak nemal v úmysle vrátiť istinu, nemožno uvažovať s tým, že mal v úmysle platiť akékoľvek úroky z istiny; vôľa žalovaného v tomto smere neexistovala... V predmetnej veci súdy správne posúdili tak predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, jej rozsah, ako aj moment, kedy sa žalovaný dostal do omeškania (§ 420 ods. 1 a § 442 ods. 1 Obč. zák.). Ich názor na výšku ušlého zisku reprezentovaného výškou úrokov v období, za ktoré žalobcovi neboli priznané (vymedzenom v mimoriadnom dovolaní) je taktiež správny, keď výsledky vykonaného dokazovania neposkytli dostatočný podklad pre záver, že žalobca mal príležitosť uzavrieť zmluvu o pôžičke aj s iným subjektom za rovnakých podmienok ako so žalovaným a zo zmluvy o pôžičke uzavretej so žalovaným 13. 11. 2001 nebolo možné vychádzať (pre jej neplatnosť). Za týchto okolností nárok (v zamietajúcej časti) nebol náležité v súdnom konaní preukázaný. Dovolací súd preto dospel k záveru, že súdy správne použili aj ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá rieši otázku úrokov z omeškania uverejnenú pod číslom 4 Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky v zošite 5/2002, pričom treba zdôrazniť, že pri nároku na náhradu škody čas plnenia nie je určený dohodou, ani právnym predpisom, jeho splatnosť preto treba posudzovať podľa ustanovenia § 563 Obč. zák. (ako správne konštatuje odvolací súd)“. Súd poukazuje aj na napr. na rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 24Co 141/2019 zo dňa 25.03.2020.

24. Vzhľadom na uvedené závery súd žalobe o zaplatenie náhrady škody vyhovel iba sčasti, a to čo do výšky 663,88 eur, ktorá predstavuje skutočnú škodu, ktorá v dôsledku trestného činu žalobkyni vznikla.

V prevyšujúcej časti, a to v časti nároku na náhrady škody vo forme ušlého zisku, súd žalobu z dôvodu nepreukázania vzniku tejto škody žalobkyňou zamietol.

25. Podľa § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací prepis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. Z. účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

29. V prejednáwanej veci čas plnenia náhrady škody nie je určený dohodou, ani právnym predpisom. Preto splatnosť nároku na náhradu škody je treba posudzovať podľa cit. ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd za výzvu žalobkyne ako veriteľa adresovanú žalovanému ako dlžníkovi na zaplatenie priznanej náhrady škody považoval žalobu, k doručeniu ktorej žalovanému v súlade s ust. § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku došlo dňom 28.11.2020, tzn. dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dní od jej zverejnenia na úradnej tabuli a webovej stránke súdu. Preto súd žalobkyni priznal úroky z omeškania so zaplatením náhrady škody vo výške 663,88 eur od tohto dňa do zaplatenia, a to vo výške stanovenej cit. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. z. účinnom od 1.2.2013, tzn. vo výške 5% ročne. V prevyšujúcej časti súd žalobu aj v časti nároku na úroky z omeškania považoval za nedôvodnú.

30. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

32. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Strany boli v spore úspešné pomerne. Vzhľadom na vcelku vyrovnaný pomer úspechu a neúspechu oboch sporových strán (663,88 eur : 634,67 eur) súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Súd v konaní nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu osobitného ust. § 257 Civilného sporového poriadku v danej veci.

#### **Poučenie:**

Proti výrokom I. - III. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).